

Može zvrć?

Dragi čitatelji,

izgleda da smo ipak uspjeli privesti kraju ovu školsku godinu i svima koji rade u školama čestitam na tome. To je trud koji zaslužuje posebno priznanje – da su nastavnici u tako kratkom vremenu uspjeli prilagoditi svoju nastavu i da školska godina nije izgubljena. Nekako mi se čini da ta javna pohvala izostaje u mjeri u kojoj bi trebala biti prisutna.

U mnoštvu televizijskih priloga o nastavi na daljinu jedna priča me se posebno dojmila. Radilo se o jednom učitelju razredne nastave koji se vratio u školu u onom prvom tjednu kada je još dosta učenika ostalo kod kuće. Kao što znamo, predmetna nastava i srednje škole nastavile su s nastavom na daljinu, dok je razredna nastava primala učenike u škole, ali neki su ostali i kod kuće. To znači da su učitelji razredne nastave ujutro u školi odrađivali svoju nastavu, a popodne još i s onima koji su kod kuće. Tako je TV ekipa došla u stan jednog učitelja koji je, kaže, došao iz škole u 14 h i nakon toga se posvećuje onima koji i dalje rade na daljinu. Pritom je pokazao jednu poruku od roditelja koja je glasila otprilike ovako (nisam mogla naći taj prilog naknadno pa poruku prenosim po sjećanju): *Učitelju, trebamo pomoć. Ne znamo riješiti jedan zadatak iz matematike, bilo je i plača. Može zvrć?* U prijevodu, dakle, roditelj kaže: nazovite nas, učitelju, jer ne znamo (ili dijete ne zna) riješiti zadatak iz matematike. S jedne strane, lijepo je što dijete nije ravnodušno prema zadatku i želi ga riješiti, ali s druge strane postavlja se pitanje: Gdje je granica? Postavlja se pitanje o ulozi učitelja i nastavnika i može li si roditelj dopustiti pitanje tipa "može zvrć" zbog ovakvog razloga. Zašto ne mogu pričekati povratnu informaciju do sutra na nastavi? Uz to, postavlja se i pitanje kakvu sliku to dijete dobiva o pojmu učitelja. Kao nekog servisa *džoker zovi* čim naiđe na prvu prepreku iz matematike? Netko će možda reći: to je razredna nastava, to je drugo. Možda, ali iz iskustva znamo da ako želimo pogledati u budućnost predmetne nastave, samo siđemo u razrednu nastavu. Sve što se kod njih događa danas, penje se sutra u više razrede.

Kad smo kod nastave na daljinu, prošli broj MiŠ-a sa svojim je tekstovima jako dobro odjeknuo među čitateljima, dobili smo mnoge pohvale za članke. Drago nam je da možemo i dalje biti svježiji, aktualni i rado čitani, čak i u ovim vremenima kad nastavnicima nedostaje vremena za čitanje stručne literature. U ovom broju MiŠ-a, između ostalog, pročitajte članak prof. dr. sc. Sanje Varošaneć o regresijskoj krivulji, sadržaju koji je prema novom kurikulumu uvršten u 3. razred gimnazija i strukovnih škola pa tekst može dobro poslužiti kao stručno usavršavanje. U našem Panoptikumu predstavljen je rad umjetnika Rafaela Arauja koji fascinira svojim crtanjem i konstrukcijama. Kao kontrast suvremenoj tehnologiji, ovaj umjetnik proučava i ručno izrađuje predloške za nevjerojatne crteže spirala. Neka nas ti pužići i školjke uvedu u ljeto koje je pred nama.

Želim vam ugodan ljetni odmor. Puno ste radili pa se dobro odmorite, puno ste gledali u ekran pa odmorite i oči od plavog svjetla, puno ste sjedili pa se krećite što više. A računalni miš u ruci zamijenite listanjem MiŠ-eva koje ste propustili pročitati tijekom školske godine. Ugodno ljeto svima!

Srdačno,

Dubravka Glanović Gračin

